

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacrae Scripturae, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De Fontibus Doctrinae moralis. II. De praecipuis
ejusdem Fundamentis. III. De Peccatis. IV. De Legibus. V. De summario
dilectionis Praecepto. VI. De primo decalogi Praecepto. VII. De secundi
decalogi Praecepto

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

§. VII. Inobedientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53562](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53562)

vel lingua evertunt, considerent Doctores quam graviter peccent, dum viam christianis pandunt ad violandum Evangelium, & nova Antiquis incognita invenere sophismata, quibus fideles confisi passionibus suis obtemperent.

§. VII.

Inobedientia.

Postrema inanis gloriae filia est inobedientia, quam ut cognoscamus sciendum est quid sit obedientia. *Est autem obedientia virtus, cuius obiectum est superioris praeceptum (S. Thom. 2. 2. quaest. 104.).* Est virtus, quia pars est iustitiae, quae hominem in rebus ad proximum spectantibus perficit. Hominem obedire paratum reddit, & hinc est specialis virtus; nam superioris praecepto potest quis obedire ex fide, aut ex caritate, neque tunc ab aliis obedientiae virtus distingueretur: sed cum praecepto ut praecepto obedimus haec est obedientiae virtus.

Obedientiae *inobedientia* opponitur, quae sic definitur: *Transgressio praecepti Superioris ut Superioris.* Talis Dei praecepto fuit Adae inobedientia. Ex hac prima inobedientia hominum inobedientia proficiscitur, qui nulli Superiori obedire volunt: ex inobedientia autem omnia in mundo scelera proficiscuntur. Apostolus praecipit, ut *Omnia anima potestatibus sublimioribus subdita sit; non est enim potestas nisi a Deo. Ideo necessitate subditi estote, non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam (Rom. 13.).* Principis legibus est obediendum, qui in suo Regno est Superior.

Docet

Superbia infaustæ enumer. Filia. 253

Docet sanctus Thomas, quod in his, quæ pertinent ad interiorem motum voluntatis, homo non tenetur homini obedire (2. 2. quæst. 104. art. 5.). Exempli gratia si Superior inferiori juberet, ut opinionem crederet, aut aliquem amaret, obedire inferior non teneretur; anima enim soli Deo est subdita, cui uni hæc cæca obedientia debetur, cum nil injustum possit præcipere; quod de nullo hominum dici potest. Neque Superiori obedire tenemur (inquit idem divus Thomas *ibidem.*), in iis quæ ad proprium subditi statum pertinent. Si pater exempli gratia filia suæ præcipiat virginitatem, aut religionem, hæc obedire non tenetur.

Si duo Superiores contraria duo præcipiant, illi est parendum, qui majorem jurisdictionem habet. Exempli gratia si in quadam parochia presbytero Parochus aliquid jubeat, & contrarium Episcopus eidem præcipiat, obedire hic debet Episcopo, qui primus ejus est Superior. Idem est dicendum de Pontifice & Episcopis circa spiritualia, quando eorum præcepta Ecclesiarum libertatibus adversantur. Si vero de temporali negotio ageretur, & aliquid Pontifex juri- bus Principis adversum juberet, illi obedire non teneremur.

Nulla igitur præstanda est obedientia Superiori, qui vel veniale peccatum præciperet: at eir justus recte potest agere, si quod sibi jubetur vel non esse contra Dei præceptum certum est, vel utrum sit certum non est; ita ut fortasse reum faciat regem iniquitas imperandi; innocentem ostendat

dat

dat ordo serviendi (23. quæst. 1. can. *quid cul-
patur.*). Attamen si hoc præceptum proximo
scandalum, aut grave damnum afferret, pare-
dum non esset; nam ut obediendi adsit obligatio
ea imperentur oportet, in quibus imperans
Superior, & obediens sit inferior, ut filius in
domesticis rebus, & famulus in servilibus. Quo-
si pater aliquid filio præciperet, & dux, in cuius
exercitu hic militat, aliud contrarium juberet
attendendum tunc esset, an majus bonum, vel
malum ex obedientia, vel ex inobedientia esse
oriturum: etenim si aliquid ex inobedientia ma-
lum exercitui oriretur, teneretur filius duci
præceptum præcepto patris anteferre. Oportet
etiam ad inducendam obediendi obligationem, ut
Superioris voluntas tacite vel expresse innotescat.

Religiosi Superioribus obedire non tenentur
in iis, quæ sunt majoris perfectionis, veluti je-
juniis, aut extraordinariis aliis mortificationibus
quæ a Regula non præcipiuntur. Quamvis & in
aliis obedire perfectius sit, sufficit tamen, ut ea
observent, quæ Regula præcipit, aut sine quibus
Regula observari nequit, & pœnas subeant, quæ
illa præscribit. Multo vero minus Superioribus
obedire tenentur, si aliquid contra Regulam præ-
cipiant, nisi gravis id faciendi adsit ratio. Possunt
exempli gratia Superior jejunium subdito prohibe-
bere, quia valde nocet ejus sanitati; & tunc est
obediendum. Id attendere præcipue debent Re-
ligiosæ, quæ suæ Regulæ exercitiis nimis adha-
rent; quibus neque ex Superiorum præcepto de-
esse volunt, quamvis suæ sanitati vehementer noc-
ceant.

seant: & in hoc amor proprius, & propria voluntas magis reperitur, quam verus mortificationis amor.

§. VIII.

Ambitio.

Ambitio juxta hominum existimationem est magni animi signum, & Heroum passio; imo, si hos audias, illustrium actionum est parens: at juxta Evangelii principia est vilis animi nota, & scelerum omnium mater. Indigniusne aliquid homine esse potest, quam inferiora se diligere, & hereditatem suam, quæ in cælis est, respicere? Mundi dignitates omnes creata sunt bona, ideoque longe inferiora increatis bonis, ad quorum acquisitionem creatus est homo. Cum igitur homo Deum deserit, ut creaturis adhæreat, ipse se deprimat, illamque animi sui imbecillitatem declarat, quam præsefert, qui in exercitu caelo mavult esse, quam imperator. Habere mundus regnum, quod cælesti regno possit æquari? Verum non ego concionatorem hic agam: sufficit ambitiosorum errorem obiter innuisse, qui magnum præferre animum putant, dum animi sui pusillitatem declarant. Supervacaneum est ambitionis mala recensere: depopulatæ, & desolatæ provinciæ, hominum clades, urbium incendia hujus passionis sunt fructus, crebraque horum exempla Historiæ suppeditant.

Itaque intra dogmaticos terminos me contineo, & dico ambitionem inordinatum appetitum dignitatum & honorum mundi. *Tripliciter autem*

tem